

Ron Smits keurt ...

MONCAYO MEDITERRANEO

Stiekem verkneukelde keurmeester Ron Smits zich toen hij hoorde dat hij een Moncayo onder het mes zou krijgen. “Moncayo maakt lekbakken.” Om er vergoelijkend aan toe te voegen dat het lang het enige merk niet is met massieve vochtproblemen. Maar daar gaat het hier niet over.

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S HUIB VERHOEF

Hier gaat het over de Moncayo van Maaïke (25) en Mark (32) Scheurwater. *What's in a name?*

Want om alle vooroordelen van Smits maar meteen te bevestigen: hier staat inderdaad een lekbak van het zuiverste water. Dat wist het jonge stel bij de aankoop van hun eerste camper in het voorjaar van 2015. Ten dele. “De handelaar had een paar hoekjes aangevonden waar de wagen lek was”, vertelt Mark Scheurwater. Toen de aanwinst eenmaal thuis stond, bleek ‘een paar hoekjes’ handelaarsjargon voor zwaar verrot. “De vulling van een wand was een soort potgrond. En zo rook dat spul ook”, vervolgt hij. Maaïke Scheurwater heeft een fotoboek bijgehouden van hun Moncayo-avontuur en als je de vuiligheid ziet, die op het oog een redelijke camper leek, springen de tranen je in de schoenen.

Kolossale rekening

Nu wil het geluk dat Scheurwater scheepstimmerman is van professioneel en dat hij een loods van zijn baas als werkplaats kon gebruiken. Zodoende staat hier bij Smits toch weer een mooi campertje, zonder putlucht. Maar er zit, alle uren bij elkaar opgeteld, een maand stug doorwerken in. “Als ik dat had geweten, was ik er niet aan begonnen”, geeft de timmerman aan. Niet alleen hij werkte zich in het zweet, ook zijn echtgenote liet haar handjes wapperen. “Ik heb zo’n honderd meter voegen uitgekraab”, bericht ze. In al die uren zijn onder meer kas-

Het interieur oogt haast mooier dan origineel.

Geen opzichtige roest onder de motorkap.

De luifel zit het contourlicht in de weg.

ten gedemonteerd en binnenwanden vervangen door eigenhandig op maat gemaakte nieuwe exemplaren. Een klusje waar een gemiddelde doe-het-zelver moet afhaken of waar de vakman een kolossale rekening voor uitschrijft. Tussendoor vond Mark Scheurwater nog tijd om alle meubelfrontjes opnieuw te bekleden, een behandeling die ook

dat Moncayo hem uit budgettaire overwegingen meegaf op zijn levenspad. De wagen deint alleen nogal stevig. Maar dat hoort zo. Goedkope schokdempers. De remmentest brengt geen narigheid aan het licht. Wel blijkt het derde remlicht het niet te doen en zit de luifel het rechtercontourlicht in de weg. Dat mag niet voor de apk. De keurmeester laat

‘Je wilt niet weten wat een vuurwerk je krijgt als de wagen op zijn kant gaat en de pluspool contact maakt met de accubak’

het aanrecht en het tafelblad ondergingen. Resultaat is een modern en strak ogend interieur, dat mijnheer Moncayo niet meer als een product uit zijn eigen fabriek zou herkennen. “Erg netjes gedaan”, prijst Smits. “Man, man, man. Echt heel mooi gemaakt. Je zou zo bij mij aan het werk kunnen.”

Stelmotortje

Vocht. We komen er nog op terug, maar eerst de weg maar eens op. En daar weert het bescheiden campertje zich krutig. Hij hangt zo lekker aan het gas, dat Smits hem een zwaardere motor toedicht dan het bescheiden 1.9-turbootje

een lichtje op een steeltje zien dat het probleem kan oplossen.

Luchtfilter los

Merkwaardig is wel dat de Moncayo met dit euvel altijd door zijn keuringen is gekomen. Smits weet wel hoe dat kan: “Velen halen voor de keuring de luifel er af.” Ook werkt de hoogtevinstelling van de rechterkoplamp niet. Daar is een stelmotortje overleden. Smits doet het stel een adresje aan de hand waar zo’n ding voor weinig gebruikt te koop is. De motorkap gaat open. Ook na vijftien jaar geen opzichtige roest. Wel zit het luchtfilter los, er zijn wat ophang-

DE KEURMEESTER

Ron Smits: ‘Na al het werk een knappe camper’

In de serie Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.

De accu staat niet goed vast.

Smits vult de accu bij, want het niveau is veel te laag.

Beginnende roest is nog te bestrijden.

DE EIGENAAR

Tussen grijze koppen

Ze zijn met hun 25 en 32 jaren opvallende verschijningen op camperplaatsen, de Scheurwaters. "We zijn nog niet gebonden aan schoolvakanties", vertelt Maaïke Scheurwater. "En in voor- en naseizoen zitten we dus tussen de grijze koppen."

Als het even kan, mijden de twee campings. Zoals tijdens hun laatste reis, naar Schotland, waar ze hun Moncayo met het zweet in de handen op singeltracks langs afgronden lieten balanceren.

Het campervirus sloeg toe toen ze ooit een huisje hadden gehuurd in Noorwegen. Ze maakten tochtjes in de omgeving en zagen onderweg jaloers toe hoe campers in grote vrijheid het hele land introkken.

rubbertjes verdwenen. Klusje voor Scheurwater. En hij moet ook aan de slag met de huishoudaccu, want die staat los en mist een ontfluchting naar buiten, zo ontdekt Smits, als hij de bestuurdersstoel heeft gedemonteerd, waar de accu onder verstopt zit. Het eerste euvel kan kwaad als in geval van een ongeluk de wagen op zijn kant gaat en de pluspool in contact komt met de aarde van de accubak. "Je wilt niet weten wat een vuurwerk je dan krijgt", dreigt Smits. En de ontbrekende ontfluchting kan er de

Scheurwater. De accu is van het zogeheten natte type, wat nauwelijks meer is te zien, omdat het waterpeil veel te laag staat. "Je moet de accu jaarlijks bijvullen", doceert Smits en voegt de daad bij het woord.

Staalborstels en krabbers

Op de brug blijkt de uitlaat zijn beste tijd gehad te hebben. Roest is vlijtig aan het werk en de ophangrubbers zijn gaar. Voor zo'n 250 euro heb je een nieuwe uitlaat, zo stelt Smits gerust. Hij ontmaskert ook een kapot hoesje van de

Roest is te bestrijden, al zijn er leukere klusjes denkbaar dan op je rug met staalborstels en krabbers tekeer te gaan

oorzaak van worden dat er knalgas in de wagen komt. "Een slangetje aan de accubak en dat naar buiten leiden," zo luidt de remedie van Smits.

Waterpeil

Makkelijker gezegd dan gedaan, want recht onder de accu huist de dieseltank. "Daar kan je maar beter geen gaten in boren", roept de keurmeester. "Ik ga wel zoeken, daar kom ik wel uit", verzekert

remdrukbegrenzer op de achteras. Simpel te vervangen. Hier en daar ontdekt hij wat beginnende roest, maar die is nog te bestrijden, ook al zijn er leukere klusjes denkbaar dan op je rug liggend met staalborstels en krabbers aan het werk te moeten. De banden zien eruit als nieuw, met profieldieptes tussen 6,5 en 9 millimeter. Maar ze zijn zes jaar oud en Smits adviseert ze te vervangen, want voor hem is dat een harde grens.

In de alkoof begint de vochtmeter te piepen.

Eindoordeel

Om met Ron Smits te spreken: "Het is geen straf om met deze wagen op stap te moeten. Na al het werk staat hier een knappe camper, waar echter nog wel het een en ander aan moet gebeuren." De basis van de Moncayo krijgt een onvoldoende, het werk van de Scheurwaters een 9. Als eindcijfer scoort de camper een 7,5, waar het jonge stel zeer tevreden mee is. "We gingen voor een 6", zegt Maaike Scheurwater.

Smits stelt vast dat het paar met 14.500 euro ruimschoots te veel voor de wagen heeft betaald. "Hij had niet meer dan 10.000 euro mogen kosten." De huidige waarde schat hij op 16.000 euro.

*'Als de **schroeven** van de achterwand niet goed zijn **afgekit**, kan daar vocht langs **naar binnen dringen**'*

In het kort

Merk en type	Moncayo Mediterraneo
Basisauto	Fiat Ducato
Bouwjaar	2002
Kilometerstand	73.000
Rijklaregewicht	2.470 kg
Laadvermogen	730 kg
Maten (lxbxh)	530 x 225 x 275 cm
Nieuw prijs	ca. 50.000 euro
Huidige waarde	ca. 16.000 euro

'Een knappe camper, waar nog wel wat aan moet gebeuren.'

Naar binnen. Bij voorkeur door de woondeur, want rechtsvoor zit permanent op slot. Daar staat een fijn stukje meubelbouw voor verlengsnoer, slangnippels en andere kleinigheden, dat de handtekening van de timmerman draagt.

Elektrische droger

En dan komt de door velen zo gevreesde vochtmeter tevoorschijn. Waar de Scheurwaters al aan het werk zijn geweest, is de boel mooi droog, maar tegen de achterwand in een kast en in de toiletruimte begint het apparaat alarmeerd te piepen, evenals bij de onderzijde van de zijkanten van de alkoof. Smits adviseert de langdurige inzet van een elektrische droger en demontage van de strip die dak en achterwand verbindt. "Ik denk dat de schroeven waarmee die is vastgezet niet goed zijn afgekit. Daar dringt dan vocht langs naar binnen." Smits ontdekt aan de buitenzijde een paar plekken waar Scheurwater wel erg zuinig nieuwe kit heeft aangebracht en adviseert nabehandeling. Hoewel de eigenaren de hele camper inclusief het dak tot hoogglans gepolijst hebben, ziet de keurmeester toch sporen van slijtage in de coating van het dak. Daar zou hij graag een nieuwe coating zien. 🚐